

Katedra dokumentární tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské / magisterské

Autor/ka práce: Vojtěch Petřina

Název práce: Animus – kreativita strojů

Posudek vedoucí/ho práce Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): MgA. Jan Šípek, KDT FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	C
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	D
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	D
Logičnost struktury práce, souvislost jejích kapitol a jejich proporce.....	B
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	D
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	A.
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	C
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	C

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1

normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namíste položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Vojtěch Petřina sleduje na ploše své bakalářské práce dva cíle: v první části hledá odpověď na otázku, zda umělá inteligence sama může vytvářet (natáčet, stříhat a distribuovat) filmy. V druhé části popisuje vznik svého bakalářského filmu na téma umělé inteligence.

První část je přehledem tématu, které zatím nebylo hlouběji zpracováno. V úvodním popisu umělé inteligence vychází spíše z popularizačních článků na internetu, než z nyní již celkem bohaté popularizační či ještě bohatší odborné literatury. Popisy umělé inteligence a neuronových sítí jsou pouhým parafrázováním (korektně citovaných) internetových zdrojů a jejich srozumitelnost pro laika není velká.

Využití umělé inteligence v praktické filmařině ukazuje autor na několika případových studiích filmů i technologií, které shrnuje jako zatím průkopnické a velmi základní. O nich práce přináší dobrý úvodní přehled a je logicky členěna na preprodukcii, produkci, postprodukcii a distribuci.

K popisu automatických funkcí různého běžně používaného stříhového softwaru je možné poznamenat, že hledání stříhů v už sestříhaném filmu, jak jej předvádí DaVinci Resolve, není žádným tvůrčím výkonem – tj. nevzniká nic nového. Naopak chybí popis technologie, která automaticky stříhá videa z prázdnin například uživatelům mobilního telefonu iPhone, či zmiňovaného programu Migix Fastcut. Jak se software rozhodne, který záběr nás nejvíce dojme, který má být první a který poslední? Za tím přece jisté „porozumění“ materiálu být musí, byť by to bylo porozumění na úrovni pouhé klasifikace.

V kapitole „Sprízněně duše na ČSFD“ autor poznamenává (resp. cituje z jiné bakalářské práce, která ovšem nic takového přímo netvrdí), že tuto funkci provozovatel ČSFD zrušil, přestože je v době psaní tohoto posudku stále dispozici.

První část, jakoby byla rešerší k možnostem, které umělá inteligence nabízí tvůrci. Nabízelo by se tak, aby film, který o tématu umělé inteligence pojednává, sám některých takových možností využíval. O tom se však autor nezmiňuje a druhá část je spíše vyprávěním o procesu vzniku filmu, nesnázích s protagonisty, obhlídkách a volbě výrazových prostředků. Náznak myšlenkového zápasu s tématem nacházíme až v úvahách o tom, zda stroje mohou mít duši, příliš hluboko se ale nedostaneme. „První silná umělá inteligence nebude také potřebovat duši nebo prožít[k]y či subjektivní vědomé vjemy ale časem si je třeba naprogramuje sama na základě emulace velkého data setu lidských mozků,“ uzavírá autor, bohužel bez argumentů.

Kvítuji, že student zapracoval všechny připomínky ke svému textu, i když se domnívám, že by v tématu samotném i v úvahách nad ním, šlo postupovat výrazně hlouběji. Nejsilnější stránkou práce je přehled aktuálních technologií, používaných v praktické filmařině. A podprahově zpráva o jistém zklamání z toho, že umělá inteligence je na výrazně nižší úrovni, než bychom očekávali po zhlédnutí sci-fi filmů od 70. let dál. Hlubší ponor do složitého tématu na pomezí technologie, matematiky a filosofie by patrně daleko překračoval rámeček bakalářské práce na umělecké škole a může být směrem dalšího studentova bádání.

Autor prokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti a bakalářská práce patrně splňuje požadavky kladené na diplomové práce na umělecké vysoké škole. Práci doporučuji k obhajobě, navrhuji známku C.

Datum: 7. 9. 2020

Podpis: .....

